

Kap. 5.

§ 36.

Ingen tvang må anvendes mod en tiltalt, der vægrer sig ved at svare. Kan hans vægring medføre sagens forhaling eller vanskeliggøre forsvaret, bør dommeren gøre ham opmærksom derpå.

Tiltalte skal tiltales med ro og værdighed. Spørgsmålene til ham bør være bestemte, tydelige og således stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter ved sine svar, og intet spørgsmål må fremsættes således, at noget, der er benægtet eller ikke vedgået, forudsættes tilstået.

Løfter, urigtige foregivender eller trusler må ikke anvendes. Ej heller må afhøringen forlænges i det øjemed at fremskaffe en tilståelse.

§ 37.

Såvel anklagemyndigheden som tiltalte og bisidderen har adgang til at føre bevis.

Retten kan dog afskære bevisførelse, som skønnes uden betydning for sagens udfald.

Retten bør af egen drift foranledige førelse af beviser, som skønnes at være af betydning ved bedømmelse af sagen, og bør navnlig være opmærksom på, at beviser, der må antages at være til fordel for tiltalte, bliver fremført.

Opstår der under domsforhandling spørgsmål om førelse af beviser, der vil kræve udsættelse af sagen, afgør retten under hensyntagen til den betydning, beviset må antages at have, om udsættelse bør ske.

§ 38.

Efter hvert enkelt vidnes afhøring såvel som efter fremførelsen af ethvert andet bevis har tiltalte adgang til, hvis han ønsker det, at forklare sig, såvidt beviset dertil giver anledning.

§ 39.

Kredsdommeren kan beslutte, at tiltalte skal forlade retssalen, medens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når der er særlig grund til at tro, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Er en tiltalt i medfør af kapitel 2 § 6 eller i medfør af foranstående bestemmelse aftrådt, skal, når han atter er indladt i retssalen, forklaringen, forsåvidt den angår ham, gentages, eller i alt fald dens indhold meddeles ham.

§ 40.

Af de udsagn, der afgives under afhøringen, optages tilførsel til retsbogen. Det bør herved navnlig have sig øje, at så meget af bevisførelsen medtages, som er fornødent, for at landsretten, såfremt dommen måtte blive anket, kan danne sig en begrundet opfattelse af, på hvilket grundlag afgørelsen er truffet.

§ 41.

Førend dom afsiges, bør der være givet anklageren, bisidderen og tiltalte lejlighed til at udtale sig.

Kredsdommeren spørger, forinden sagen optages til dom, udtrykkeligt tiltalte, om han har yderligere at anføre.

§ 42.

Domsforhandlingen afsluttes ved rettens dom i sagen.

Med hensyn til rettens rådslagning om sagens afgørelse finder bestemmelserne i kapitel 3 §§ 17—19 tilsvarende anvendelse.